

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita Et Martyrvm S. Evgeniæ virginis Romanæ nobilißimæ: Philippi Patris eius, Prothi & Hyacinthi Eunuchoru[m]: Ex eo quod est apud Metaphrasten. Paßi sunt anno Christi 262. Dionys. Papæ 2. Valeria. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

Præfectus, eã cū alijs numero 120. in profundã
maris submergi iubet. Eo verò mortis discrimine
B. Theodotę adiutorio mirabiliter erutas,
tertio post die præsidis mandato trib. fuit alligata
palis; sicque consummanda, igne vndique
circūdāta: quæ quidem in medijs flammis eam
continua inedia cruciandam in vincula protrusit:
vbi postquam dies sexaginta, omni licet alimento
destituta securè & sanè exegisset, indignans
& fremens, tyrannus eandem placidè Christo
spiritum commendans, mente hilarè vita excessit.
Sacrum eius corpus Appollonia claro genere
matrona, domi suæ reuerenter condidit, atque
in horto honorificè sepeliuit, inclytis admodum
postea glorificatum miraculis.

*S. Anastasia
victrix mi-
grat ad Do-
minum.*

VITA ET MARTYRIVM S. EVGENIAE

virginis Romana nobilissima: Philippi
Patris eius, Prothi & Hyacimbi Eunuchorum.
Ex eo quod est apud Metaphrasten. Passa sunt
anno Christi 262. Dionys. Papæ 2. Valeria. &
Gall. Imp. 8.

*Vide Tom. 2
Annal. C.
Baron. &
Notat. ad
Martyrol.
Rom.*

*25. Decēb.
Patria &
parētes eius.*

*Philippus
pater eius
exaltatur ab
Imperatore.*

BEATA Eugenia, animo vti generosa, sic
specie & pulchritudine admodum in-
clytā, parentibus Romanis orta est, nara-
lium splendore quidem illustrissimis: ac cul-
tui idolorum plurimū deditis; patre nimirum
Philippo: matre verò Claudia. Erant
autem ei fratres germani Auita & Sergius.
Porrò pater eius ob meritorum claritudinem
ab Imperatore Commodo eximia dignitate
sublimatus, Præfectura videlicet totius Aegy-
pti,

pti, assumpta secum omni familia: in vrbe Alexandrina sedem fixit. Et quidem rerum gubernacula prudenter administrans, ludæos & magos vt pessimum hominum genus vehementer exagitabat; Christianis autem ob perfectam vitæ philosophiam parcens: concedebat eis habitare & conuersari in suburbis. Sed enim cum esset eruditionis & eloquentiæ amantissimus, Eugeniã filiam suã omnibus liberalibus artibus, plenè erudiri & tam Latino quàm Græco eloquio egregiè instrui curauit. Illa verò vt erat acerrimi ingenij & memoriæ admodum tenacis, quicquid audiendo semel vel legendo poterat arripere: perpetuò retinebat.

Beneuolus in Christianos.

Eugeniæ filie eius in literis progressus.

Fama igitur meritorum eius longè latequẽ sese diffundente, iuuenes sanè complures opibus & genere clarissimi eius ambiebant nuptias; demùm verò * Aquilino Consuli apud Romanos nobilissimo à parentibus desponsata fuit. At illa quiduis potius pati parata, quàm castæ virginitatis dispendium: pia quadam fraude vtrosquẽ decepit. Venit ei autè quandoquẽ in manus B. Pauli Apostoli Epistolarum liber; quẽ cum attentissima mète perlegeret, fuit ilicò diuinitus illuminata: ac Christo occultè credidit. Igitur animo iam reddita Christiana, secum pertractans qua ratiõ impietatis vinculis facilius sese expediret, rogat parentes vt recreandi gratia permitteretur prædia sua in suburbano Alexandriæ posita circuire & perlustrare. Quo impetrato, assumptis secum Eunuchis * Protho & Hyacintho, eis

Despondeatur Eugeniã Aquilino Consuli.

** Aquilino & Acilio.*

Quo pacto ad Christum conuersa.

En prouidit eum consiliũ.

** Protho.*

Ddd 2 (quod

Prothum & Hyacinthū suos ad Christi fidem convertit.

Mutatis habitu & nomine baptizatur cū eunuchis & fit monacha.

Mirè proficit in pietate

Cogitur praesse fratribus.

Parentes plurimum dolent filiae amissionem.

Optimè praestitit suis Eugenia.

(quod essent omni disciplinarum genere egregiè imbuti) nullo penè negotio ad fidem Christi conuersis, animi sui conceptum manifestauit. Itaque clam ab eis attonsa ac virili habitu induta, protinus relicto cautè comitatu, ad monasterium monachorū quod erat non procul à ciuitate simul properant: virumque se simulans ac Eugenium nūcupans vna cum Protho & Hyacintho in fratrum societatem sercipi postulant. Quam Helenus Episcopus Heliopeleos, diuino oraculo edoctus, cum feminam sciret, praeclearè de virili animo commendauit, ac sacro fonte cum socijs expiatam, in numerum monachorum coaptauit.

Illa igitur vocationem suam iugiter attendens, virtutum incrementis strenuè inuigilabat: in diuinis scripturis meditās die ac nocte. Quo factum est, vt biennij spatio vitæ integritate omnes ibidem longè superaret; tenera, inquam, virgo viros: ac B. Abbate nō multo post vita functo, in regimine succedere communi fratrum suffragio coacta fuerit. Parentibus interim eius ob dilectissimæ filiae amissionem, in continuo penè luctu degentibus. Gentilium verò pontifices moerebundo patri solamen aliquod excogitantes, vaticinantur deos captos amore Eugeniae, eam in caelum rapuisse. Vnde ille plurimum gauisus, auream ei erexit statuat: & tanquam nouæ Deæ miser illi sacrificabat. At mater & fratres quibus sanior mens, de figmento dubitantes: Eugeniā supràmōdum lugebant.

Quæ interea cum insigniter admodum profecturam monasterij exerceret: tum ei cepit access-

accessit curationū gratia. Contigit porro ma-
 tronam quādam opibus ac gloria insignē, Me-
 lanthiam nomine, in quodam suo agro propē
 monasterium degentem, à quartana, olei sacri
 vnctione ab Eugenia liberari. Et quidem eam
 virum Melanthia, existimans, progressu tem-
 poris familiarior effecta, & sepiusculē eā cum
 munusculis visitās, demum satanæ astu speciei
 ac vultus eius decore capta, sub cupidinis iugo
 infelix ingemiscebat. Excogitans igitur quali-
 ter interna depascens incendium extinguere
 posset: languorem simulans pro Eugenio misit.
 Cui tanquā viro cum amorem pandit: tum
 protinus ad commixtionē inducere omni stu-
 dio conatur. At Eugeniū scelus abhorrens, cū
 eam sermonibus manibusque à se repelleret,
 Melanthia confusa, magis autem ob contem-
 ptum exacerbata, dubitans nē Eugeniū factū
 proderet & sic infamiam ipsa incurreret: eum
 præueniendum censuit. Ad urbem itaque pro-
 perat, Præfectum Philippum protinus adit: ac
 Eugeniū de intentata violētia acerrimo spi-
 ritu accusat. Præfectus verò tantæ matronæ
 indubiam adhibens fidem, Eugeniū cum o-
 mnibus qui cū eo erāt comprehēdi iussit, di-
 emque statuit, quo cuncti pariter acerbissimis
 suppliciorum generibus interirent.

Præfinito igitur die in medium producta
 Eugenia, grauibus onerata catenis Præfecto
 oblata fuit: qui toruo eam intuens vultu, inter
 varia verborum iacula sciscitatur, num aded
 nefaria & impudica Christus quē coleret, do-
 ceret. Cumque obiectum crimen virgo egre-
 giè diluisset, Melanthia verò pertinax, ancillā

Ddd 3 prout

*Claret mē-
traculū.*

*Impudicē &
damatur &
quodam mē-
trona.*

*Sollicitatur
ad stuprum.*

*Abhorret
nefarium &
ctum.*

*Accusatur
innocens stu-
pri.*

*Sistitur Præ-
fecto.*

Purgat se.

*Qualis
quoniam sit
manifestus.*

prout ab ea edocta fuerat testem violentiae adhibuisset: Eugenia demum pro defensione veritatis, & ne Christianum nomen falsitate confunderetur, coacta etiam aliquid facere praeter honestum & decorum, supernè acceptam dirumpit tunicam; nudatisque quibusdam partibus corporis, verè feminam se esse ostendit; deindè conuersa ad patrem, se ipsam Eugeniæ eius filiam: socios verò Prothum & Hyacinthum eunuchos suos esse palam declarauit. Quanto autem tunc stupore repleti, quanto gaudio, quantisque lachrymis perfusi filiam agnitam parentes amplexati sint, quis prodignitate explicare queat? Melanthia verò respiscere contemnens, diuina eam persequente vindicta, à fulmine interempta: cum omnidomo sua consumpra est. Parentibus autem Eugeniæ & amicis, eius sedulitate ad Christi fidem conuersis, reddita est breui Ecclesiæ optata pax.

*Melanthia
infelix in-
teritus.
Eugenia pa-
rentes suos
ad Christi fi-
dem conuer-
tit.*

Rebus igitur Christianorum egregiè florentibus, eccè impij quidam satanè immisionibus excitati Imperatores adcūt, ac Philippum p̄fectum de magnorum deorum cultus abolitione, & Reip. cōturbatione accusarunt. Illi eorū relatione plurimū cōmori, Philippo cōfestim scriptis denunciarunt, ni velit insigni sua dignitate exui, protinūs patrios ritus restaurare. Eo accepto mandato Philippus, morbum simulans, venditisque interim facultatibus, eas partim ecclesijs partim pauperibus distribuit.

*Philippus
pater eum
accusatur a
pud Impera-
tores.*

*Philippi suc-
cessor Teren-
tius.*

Mittitur ei inter hæc in Præsestura successor Terentius, qui subornatis quibusdam fictis
Chri-

Christianis, ac clanculum ad eum immiffis, precibus intentum gladio percuti curavit. Sic-
 que martyrij gloria redimitus Philippus, post *Philippi*
 triduum quod accepta plaga superuixerat, *martyrium.*
 honorificè admodum sepultus est in loco *Locus sepul-*
 lsum nuncupato; vbi ipse, cum adhuc vi- *ture eius.*
 ueret ædem sacram ædificarat. Cui cum & a-
 liam domum ad excipiendos peregrinos Clau- *Clandia cum*
 dia vxor eius addidisset, aliquanto post tem- *familia re-*
 pore Romam cum suis redijt. Vbi Eugenia *uertitur Ro-*
 meliora æmulans charismata, complures vir- *man.*
 gines natalium quoque ac diuitiarum gloria
 illustres, cum ad Christi fidem conuertisset, si-
 bi associavit. Et quidem præter alias, opera *Eugenie ibi-*
 Prothi & Hyacinthi, clarissimam Basillam; *dem eximij*
 quæ quod nollet sponso suo Pompeio patri- *fructus.*
 monio copulari, ab eo apud Imperatorem
 accusata quod & Christiana esset: iussu eius- *Basilla vir-*
 dem capite obruncata martyrij palmam ad- *ginis mar-*
 epta est. *tyrium.*

Post quæ compræhenduntur Prothus &
 Hyacinthus Eunuchi, Beatæ Eugeniæ indiuisi
 comites & meritis haud impares, trahuntur ad *Prothi &*
 Iouis fanum: vt ei sacrificent. Cùm autem ora- *Hyacinthi*
 rent, cecidit simulachrum ad pedes eorum: *Eunuchorum*
 in puluerem cineremque omninò redactum. *Martyrium.*
 Nicetius verò Præfectus id haud virtuti diui-
 næ sed magicæ arti attribuens, gladio eos ani-
 maduerti iussit: & Eugeniæ mandato Impe- *Eugenia st-*
 ratoris sibi sisti. Quæ imperterrita antè tribu- *stitur Præ-*
 nal eius consistens, insigni sanè oratione Chri- *fecto.*
 stianos, à calumnia quod magicis artibus v-
 terentur vindicauit: ac idolorum vanita-
 tem, eorumque cultores egregiè pudefecit.

Ddd 4 Vnde

*Templum
Dianæ eius
precibus sub-
uersum.*

*Quanta illæ
sæpassa.*

Ioan. 21.

*Consolatur à
Christo Do-
mino.*

Decollatur.

*Locum sepul-
turae eius.*

*Apparet ma-
tri & obitu
eius prædi-
cit.*

Vndè Nicetius exacerbatus, protinùs eam ad templum Dianæ abduci iussit, vt eidè sacrificaret; verùm illa Deum deprecante sanum cum idolo cælitùs subuersum est. Id audiens Imperator, tenebris impietatis occæcatus, eam ingenti saxo collo eius alligato in Tyberim præcipitari mandat: quod & confestim factum est.

Sed lapide collo eius exoluto, aquas instar diui Petri inambulabat. Indè verò in fornacem ardentem mittitur: verùm igne diuinitus extincto illæsa egreditur. Carceri deindè mancipatur tenebricosissimo: vt ibidè squalore & inedia consumpta interiret. At ibidè à Christo, diuino lumine & cælesti pane confortata; ab eodem, quod & illo die quo ad terras descenderat, eam ad cælestia subleuaret, promissum accipere meruit.

Ipsò igitur die Natalis Domini à Præfecto missus spiculator, eam in carcere obruncauit. Porrò sacrum corpus eius à matre & fratribus indè sublatum, via Romana honorificè admodùm tumulatum est. Cæterùm aliquanto post tempore matri apparuit, ineffabili splendore corusca: ac gloriosa virginum stipata multitudine. Cumque eam abundè consolata fuisset: non ita multis post diebus subsecuturam eam certo prædixit.

(. .)

NOBILIS